№ 281. Sobota 10. Grudnia 1859. Rok wydania 49.

GAZETA LWOWSKA.

Monarchya Austryacka.

Rzecz urzędowa.

C. k. wyższy sąd krajowy we Lwowie podaje niniejszem do wiadomości powszechnej, że mianowani dekretem wysokiego ministeryum sprawiedliwości notaryusze: *Maxymilian Thürmann* w obrębie stanisławowskiego sądu obwodowego z siedzibą w *Kołomyi* i *Sylwester Jaciewicz,* w obrębie stanisławowskiego sądu obwodowego z siedzibą w *Śniatynie* — złożyli przepisaną przysięgę.

Lwów 6. grudnia 1859.

C. k. wyższy sąd krajowy we Lwowie podaje niniejszem do wiadomości powszechnej, że przeniesiony na własną prośbę ze Stanisławowa do Lwowa adwokat Dr. *Oswald Hönigsmann* objął już posadę adwokata we Lwowie.

Lwów 7. grudnia 1859.

Mianowany dla Złoczowa notaryusz Dr. *Rościsław Piątkiewicz* otrzymał od wysokiego c. k. ministeryum sprawiedliwości na własną prośbę pozwolenie, przenieść się do *Tarnopola* i odpowiedział wszelkim prawnym warunkom do objęcia tej nowej posady; zaczem ogłasza go c. k. wyższy sąd krajowy uprawnionym do sprawowania urzędu c. k. notaryusza w Tarnopolu i podaje to do wiadomości powszechnej.

Lwów 5. grudnia 1859.

Wiedeń, 7go grudnia. Dnia 6. grudnia 1859 wyszedł w c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu i został rozesłany LXI. zeszyt Dziennika praw państwa.

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 216. Obwieszczenie ministerstwa finansów z 25. listopada 1859, ważne we wszystkich krajach koronnych powszechnego terytoryum celnego i w Dalmacyi, względem rozszerzenia celnych funkcyi niektórych urzędów celnych w Istryi.

Nr. 217. Cesarskie rozporządzenie z 29. listopada 1859, ważne w całem państwie, mocą którego zniesiony został §. 124 powszechnego kodexu cywilnego.

Nr. 218. Dekret ministerstwa finansów z 30. listopada 1859, ważny we wszystkich krajach koronnych, z wezwaniem wszystkich wierzycieli byłego lombardo-weneckiego Monte, ażeby zgłaszali się z swemi pretensyami i przedłożyli odnośne papiery.

Nr. 219. Rozporządzenie ministerstwa finansów z 30. listopada 1859, ważne we wszystkich krajach koronnych z wyjątkiem Dalmacyi, względem warunkowego podwyższania zwracanej kwoty podatku konsumcyjnego od wywożonego piwa.

Sprawy krajowe.

(Posiedzenie komisyi obradującej nad ustawą gminną na dniu 23. listopada.)

Posiedzenie rozpoczęło się odczytaniem §. 57.

§. 57. „Posiedzenia wydziału gminnego mają odbywać się „w naprzód oznaczonej lokalności, i nie mogą zbierać się pod wolnem niebem a najmniej w karczmach i domach szynkownych.“

Referent nadmienia, że paragraf ten zamierza do tego, by spokój i porządek zaprowadzić w posiedzeniach i przeszkodzić zarazem, żeby nie lada drobnostka nastręczała powód odbywać posiedzenia pod gołem niebem lub w karczmie w wzburzonym stanie. Dlatego też uważane są w §. 59 za niebyłe wszystkie uchwały, powzięte nie poza salą posiedzeń.

Jeden z członków komisyi występuje z wnioskiem, by drugi ustęp paragrafu od słów: „i nie mogą i t. d.“ wymazać i postanowienie to zawrzeć w instrukcyi.

Inny członek proponuje wymazać cały §.

Po dłuższej debacie, w której kilka członków przemawiało za wymazaniem postanowienia, że posiedzenia nie mogą się odbywać pod gołem niebem, a inni sprzeciwiali się wzmiance o karczmach i domach szynkownych, bo wzmianka ta jest nieprzyjemną, przyszły nareście następujące kwestye do głosowania:

1. Należy postanowienie §. 57 zatrzymać w zasadzie czy nie? Na to pytanie odpowiada większość głosów, przyznając.

2. Czy §. 57 należy w zupełności zatrzymać, czy tylko pewne postanowienia i które?

Większość głosów oświadcza się za pierwszym wnioskiem, a na mocy tego wymazano drugi ustęp od słów *„i nie mogą* i t. d.“

3. Jak należy ułożyć paragraf 57?

Po dłuższej debacie przyjęto większością głosów następujące ułożenie:

„Posiedzenia wydziału gminnego mają się odbywać w domu „gminnym, a w braku tego w jakiej przydatnej lokalności.“

§. 58. „Przewodnictwo przypada wójtowi lub jego zastępcy, „on przewodzi naradzie, utrzymuje porządek i ma prawo w razie „odbiegania od przedmiotu lub nieporządku rozwiązać posiedzenie.“

Jeden z członków komisyi wnosi, by dawnemu dziedzicowi, jeśli wcielił się z swą posiadłością, przyznać honorowe miejsce prezydującego.

Na zarzut, że to nie da się pogodzić z pojęciem przewodnictwa, odwołano wniosek na powrót.

Jeden z członków komisyi podnosi, że w razie odbiegania od przedmiotu wójt nie od razu powinien rozwiązywać posiedzenie, ale dopiero wtedy, kiedy kilkakrotne wołanie *„do porządku“* nie odniesie żadnego skutku.

Powstaje zatem wniosek, by w tej myśli uzupełnić paragraf.

Inny wniosek, by wyrażać słowa, „w razie odbiegania od przedmiotu“, pozostaje w mniejszości a ułożenie projektu utrzymuje się z powyższą zmianą.

§. 59. „Uchwały wydziału gminnego są nieważne:

„*a)* jeżeli posiedzenia nie zwoływał wójt lub jego zastępca:

„*b)* jeżeli posiedzenie nie odbyło się w domu posiedzeń; lub

„*c)* jeżeli posiedzeniu bez przyzwolenia urzędu powiatowego przewodniczył kto inny, niż wójt lub jego zastępca.“

Postanowienia tego paragrafu przyjęto jednogłośnie.

Prezydujący przedkłada do narady zapytanie, czy nie należałoby przyjąć postanowienia, że *uchwały posiedzenia mają być także wtedy nieważne, jeżeli posiedzenie odbędzie się nie w zapowiedzianym dniu?*

Z tego wywiązała się dłuższa debata, po której większością głosów zapadła uchwała przeciw przyjęciu takiego postanowienia.

§. 60. „Przysiężni uczestniczą w posiedzeniach z doradczym głosem.“

§. 61. „Na posiedzeniach może znajdować się wysłannik urzędu „powiatowego. Zasiada on po prawej stronie przewodniczącego, „może w każdej chwili zabrać głos, lecz nie wolno mu brać udziału „w głosowaniu.“

„W razie odbiegania od przedmiotu i nieregularności ma prawo „rozwiązać posiedzenie.“

Obadwa paragrafy przyjęto bez debaty jednogłośnie.

§. 62. „Głosowanie będzie ustne. — Uchwały będą powzięte „przeważną większością głosów. Przy równym podziale głosów „rozstrzyga przewodniczący.

Jeden z członków komisyi *proponuje wypuścić postanowienie o ustnem głosowaniu,* bo w sprawach osobistych byłoby pożądanem balotowanie albo karteczki z głosami. — Te sposoby głosowania wypadałoby przyjąć do instrukcyi.

Wniosek ten pozostaje w mniejszości.

Inny członek komisyi proponuje następujące ułożenie:

„Głosowanie będzie zwyczajnie ustne, wyjątki w tym względzie zawiera instrukcya.“

To ułożenie przyjmuje komisya większością głosów, inne zaś postanowienia tego paragrafu jednogłośnie.

§. 63. „Przewodniczący i każdy członek wydziału gminnego „musi wstrzymywać się od wszelkiego udziału w obradach i głosowaniu, jeżeli wytoczony przedmiot obchodzi jego samego, jego „żonę, dzieci lub krewnych i powinowatych aż do czwartego stopnia.“

Jeden z członków komisyi wnosi, by co do krewnych przytoczyć w tym §. osoby, wyliczone uchwałą posiedzenia przy §. 39.

Inny członek komisyi nadmienia, że postanowienie tego §. należy rozciągnąć i na przysiężnych.

Ze względu, że przysiężni uczestniczą tylko z doradczym głosem w posiedzeniach, *wnosi mowca, by albo wyraz w obradach zmazać, albo postanowienia tego paragrafu rozciągnąć także i na przysiężnych.*

Trzeci członek proponuje dodatek, że na żądanie wydziału powinien pomieniony członek usunąć się z zgromadzenia.

Jeden z zastępców małych posiadaczy gruntowych robi uwagę, że takie wypadki nie zdarzają się, i że jego zdaniem wystarczyłoby już, by wstrzymywał się od głosowania.

Do głosowania przychodzą następujące zapytania:

1. Czy wyraz *„obrady“* ma być zatrzymany czy wymazany.

Większość oświadcza się za zatrzymaniem.

2. Czy postanowienia tego paragrafu należy rozciągnąć i na przysiężnych.

Większość głosów jest zatem, by postanowienia te rozciągnąć i na przysiężnych.

3. Co do krewnych i powinowatych oświadcza się większość, by do tego paragrafu przyjąć uchwałą posiedzenia w §. 39. przytoczone osoby.

§. 64. „Do powzięcia ważnych uchwał potrzeba obecności „przynajmniej dwóch trzecich części radnych.“

„Jeżeli nie zbierze się taka liczba członków to należy rozpisać drugie posiedzenie i zaprosić zastępców.“

„Jeżeli także na drugie posiedzenie nie zbierze się potrzebna „liczba, to wójt ma naradzać się z obecnymi i uchwały przedłożyć „do rozstrzygnięcia urzędowi powiatowemu.“

Do 1go ustępu nadmienia referent, że pod wyrazami *„dwie trzecie części radnych“* rozumie tych członków, którzy z *rozstrzygającym* głosem zasiadają w wydziale, należy też przeto wliczać i wójta.

Jeden z członków komisyi mniema, że do powzięcia ważnych uchwał potrzebaby dwóch trzecich części wydziału t. j. dwóch trzecich części członków wydziału.

Większość głosów oświadcza się za zdaniem referenta.

Jeden z członków komisyi podaje wniosek, że uchwały, o których mówi ostatni ustęp paragrafu, należy podać tylko do wiadomości a nie przedkładać do potwierdzenia urzędowi powiatowemu.

Przeciw temu zarzuca referent, że w takim razie mogłaby mniejszość na szkodę gminy ważne przyjmować uchwały a urząd powiatowy nie byłby nawet w stanie powstrzymać je, gdyby jednocześnie z uwiadomieniem wchodziły w wykonanie.

Wniosek przeciwny pozostaje w mniejszości, a pomieniony paragraf przyjęto w zaproponowanem ułożeniu.

§. 65. „Posiedzenia wydziału gminnego będą publiczne, wszakże „tylko męscy osobiście upoważnieni członkowie gminy mogą znajdować się jako słuchacze, a słuchaczom nie wolno zabierać głosu.“

Referent dodaje do tego paragrafu, że ustawa gminna z kwietnia 1859 nie pozwala na publiczne posiedzenia wydziału gminnego.

W samej rzeczy też możnaby wiele zarzucić przeciw publiczności posiedzeń. Lecz w naszym kraju przemawia zwyczaj za publicznemi posiedzeniami, bo prawie wszystkie sprawy w gminie toczą się zawsze publicznie.

Zabraniać publicznych posiedzeń wydziału gminnego byłoby jedno i tosamo, co pozbawiać go zupełnie zaufania, które powinien przecież posiadać w gminie.

Środek zaradczy, że każdemu członkowi wolno przezierać protokóła posiedzeń, w naszym kraju, gdzie lud wiejski zazwyczaj nie umie czytać nie wystarcza, by zachować zaufanie wydziałowi.

Jeden z członków komisyi proponuje zmienić wyraz *„osobiście upoważnieni“* na *„uprawnieni do głosowania“*, inny członek proponuje zmianę na *„niezawiśli“* trzeci przemawia za zupełnem wymazaniem wyrazu.

Ten ostatni wniosek utrzymał się większością głosów, a cały paragraf przyjęto wypuszczając wyraz *“osobiście upoważnieni.“*

Jeden z członków komisyi proponuje następujący dodatek do §. 65.

„W jakim wypadku mają wyjątkowo tajne zbierać się posiedzenia, oznaczy instrukcya.“

Wniosek ten przyjęto jednogłośnie.

Jeden z członków komisyi podaje *wniosek*, by przyjąć jeszcze do paragrafu postanowienie, *kiedy wójtowi ma przysłużać prawo kazać słuchaczom opuścić miejsce posiedzenia.*

Z tego wywiązuje się dłuższa debata, w której podnoszą przeciw temu wnioskowi, że takie postanowienie należy do instrukcyi, i że wystarczy tylko odwołać się do instrukcyi.

Przeciw temu występują z zarzutem, że instrukcya nie jest ogólną ustawą, przeznaczona do publikacyi, a każdy przecie powinien wiedzieć, kiedy obowiązany jest ustąpić z miejsca posiedzenia.

Wniosek ten przyjęto większością głosów.

§. 66. „Z każdego posiedzenia ma być przez pisarza gminnego spisany protokół.“

Wyrazy *„przez pisarza gminnego“* zostają wymazane.

Jeden z członków komisyi: *wnosi* przyjąć postanowienie, *że protokół powinien członkom gminy stać wolno do przejrzenia.*

Większość zgadza się przyjąć to postanowienie.

Na wniesioną *poprawkę* przedkłada prezydujący dalsze kwestye do głosowania: *czy każdy członek gminy czy tylko uprawnieni do głosowania mają być upoważnieni do przezierania protokołów?*

Większość głosów oświadcza się *„ za uprawnionymi do głosowania członkami gminy.“*

Postanowienie, czy przezieranie protokołów wolne jest zawsze czy tylko w pewnym oznaczonym czasie, odesłano do instrukcyi.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Lwów, 9. grudnia. Po upływie konkursowego terminu, rozpisanego obwieszczeniem z 13. września r. b. l. 38.261 było znowu do obsadzenia z byłego funduszu konwiktowego 16 stypendyów po 210 zł. i 157 zł. 50 c. w. a., między temi 11 dla szlachty a 5 dla nieszlachty.

Z tych stypendyów było sześć po 210 zł. w. a. a trzy po 157 zł. 50 c. w. a. z fundacyi Głowińskiego dla szlachty; jedno na 210 zł. w. a. i trzy po 157 zł. 50 c. w. a. z fundacyi Głowińskiego dla nieszlachty; jedno na 210 zł. w. a. i jedno na 157 zł. 50 c. w. a. z fundacyi Zawadzkiego dla szlachty, i jedno na 210 zł. w. a. z fundacyi zakordonowej dla nieszlachty; przyczem oznajmia się, że rozpisane wspomnionem obwieszczeniem do obsadzenia dwa stypendya po 210 zł. w. a. z fundacyi Russiana i Potockiego pozostawione zostały poźniej dotychczasowym ich uczestnikom na prośbę zaniesioną podług istniejących przepisów także na rok szkolny 1860, zaczem nowe ich obsadzenie nastąpi dopiero w roku szkolnym 1861.

Ubiegało się o te stypendya 387 kompetentów, z których 74 wykazało się szlachectwem.

Między kompetentami było 232 uczniów gimnazyalnych, 84 słuchaczy praw, 23 słuchaczy filozofii i medycznego fakultetu, 43 uczniów szkół realnych i techników, a reszta uczniowie innych zakładów naukowych. Z uczniów gimnazyalnych wykazało 175 klasy wzorowe, między tymi 54 z 1. numerem lokacyi; ze słuchaczy praw przedłożyło 20 świadectwa złożonego z odszczególnieniem examinu dojrzałości lub ogólnego examinu jurydyczno-historycznego; ze słuchaczów filozofii i medycyny wykazało się 5 złożonym z odszczególnieniem examinem dojrzałości, a z uczniów szkół realnych i techników 21 wzorowym postępem w naukach.

Opróżnione stypendya otrzymali nastepujacy kompetenci:

I. Ze względu na dowiedzione pochodzenie z familii fundatora imieniem Rocha Głowińskiego i wykazanie szlachectwa:

1. Uczniowie VIII. klasy gimnazyum stanisławowskiego, *Włodzimierz* i *Władysław Rylscy*, synowie zubożałego właściciela dóbr, którzy odznaczają się szczególnym postępem w naukach, otrzymali za ściągnięciem pobieranych dotąd stypendyów Głowińskiego po 157 zł. 50 c. w. a. wyższe stypendya po 210 zł. w. a. z fundacyi Głowińskiego, a

2. stypendyami z tej samej fundacyi w rocznej kwocie 157 zł. 50 c. w. a. obdarzeni zostali:

a) Stanisław Bobowski, uczeń I. klasy gimnazyum rzeszowskiego, syn niezamożnego właściciela dóbr, mającego 6 dzieci.

b) Władysław i *Ludomir Kluczyńscy*, obadwaj uczniowie III. klasy lwowskiego gimnazyum Franciszka Józefa, i synowie pobierającego szczupłą płacę urzędnika cesarskiego, który ma 5 dzieci; nakoniec

c) Franciszek Obmiński, uczeń III. klasy gimnazyum przemyskiego, syn niezamożnego dzierzawcy, który ma 4 dzieci do wychowania.

II. Pozostałych jeszcze do obsadzenia 5 szlacheckich stypendyów po 210 zł. w. a., z których 4 przypada na fundacyę Głowińskiego a 1 na fundacyę Zawadzkiego, otrzymali w drodze awansu następujący uczniowie, którzy pobierali już stypendya szlacheckie po 157 zł. 50 c. w. a., i tak co do postępu w naukach jako też zachowania swego złożyli najchlubniejsze dowody, jako to:

1. *Białoskórski Ludwik*, słuchacz praw z IV. roku we Lwowie, sierota;

2. *Jabłonowski Władysław*, słuchacz praw z III. roku w Krakowie, syn zubożałego właściciela dóbr;

3. *Leibschang Edward*, słuchacz praw z II. roku we Lwowie, sierota.

4. *Drozdowski Klemens*, słuchacz praw z II. roku we Lwowie, syn właściciela gruntu, mającego 2 synów, i

5. *Ortyński Wiktor*, słuchacz praw z II. roku we Lwowie, sierota, który ma 9 rodzeństwa.

Opróżnione tak tym awansem jako też pierwotnie, po odtrąceniu obsadzonych do I., stypendya po 157 zł. 50 c. w. a. dla szlachty, z których 5 przypada na fundacyę Głowińskiego a 2 na fundacyę Zawadzkiego, otrzymali z uwzględnieniem stosunku większej potrzeby i pomyślniejszego postępu w naukach następujący kompetenci:

1. *Ilnicki Jan*, słuchacz praw z IV. roku we Lwowie, sierota utrzymujący się z lekcyi prywatnych;

2. *Skowroński Zygmunt*, słuchacz praw z III. roku we Lwowie, syn zostającego bez służby urzędnika prywatnego, który ma 4 dzieci;

3. *Witosławski Wincenty*, słuchacz praw z I. roku we Lwowie, syn ekonoma, który ma 6 dzieci do utrzymania i wychowania;

4. *Przestrzelski Maxymilian*, uczeń VI. klasy gimnazyum brzeżańskiego, syn byłego właściciela dóbr, po którym została zubożała wdowa z 6 dzieci;

5. *Kędzierski Józef*, uczeń VI. klasy gimnazyum przemyskiego, syn urzędnika podatkowego, który ma 3 dzieci;

6. *Topolnicki Celestyn*, uczeń III. klasy gimnazyum samborskiego, syn gr. k. plebana, który ma 7 dzieci, i

7. *Niementowski Bolesław*, uczeń III. klasy lwowskiego gimnazyum akademicznego, syn nauczyciela trywialnego, który ma 9 dzieci.

III. Z nieszlacheckich kompetentów o stypendya otrzymali: słuchacz lwowskiej akademii technicznej, *Ferdynand Czaderski*, sierota, który wszystkie examina składa z odszczególnieniem, i słuchacz praw z II. roku w Krakowie, *Ferdynand Wilkosz*, syn poborcy podatkowego, który ma 6 dzieci, ze względu na wielką pilność jego w naukach — za ściągnięciem stypendyów po 157 zł. 50 c. w. a., które pobierali dotąd — wyższe stypendya po 210 zł. w. a.

Opróżnione tym sposobem dwa stypendya po 157 zł. 50 c. w. a. dla nieszlachty, z których jedno należy do fundacyi Głowińskiego, a drugie do fundacyi zakordonowej dla nieszlachty, jako też opróżnione pierwotnie trzy stypendya Głowińskiego po 157 zł. 50 c. wal. austr. dla nieszlachty, otrzymali następujący uczniowie, godni uwzględnienia tak dla wzorowego postępu w naukach, jako też dla nienagannego postępowania i ubóstwa swego:

1. *Zylewicz Ignacy*, uczeń II. wyższej klasy realnej we Lwowie, który utrzymuje się z udzielania lekcyi prywatnych;

2. *Marcinkiewicz Antoni*, uczeń IV. klasy gimnazyum tarnopolskiego, syn pobierającego szczupłą płacę urzędnika cesarskiego, który ma 4 dzieci do wychowania;

3. *Bicliński Tadeusz*, uczeń III. klasy lwowskiego gimnazyum Franciszka Józefa, syn dyurnisty, który ma 4 dzieci;

4. *Wieżejski Antoni*, uczeń III. klasy lwowskiego gymnazyum akademicznego, sierota po leśniczym prywatnym, i

5. *Jordan Henryk*, uczeń IV. klasy gimnazyum tarnowskiego, sierota po nauczycielu głównych szkół elementarnych.

Doniesienie galicyjskiej kasy oszczędności.

Z powodu rocznego zamknięcia rachunków, *galicyjska kasa oszczędności* na dniu *23. grudnia r. b. o godzinie 12tej w południe* wkładki na ten rok przyjmować i zwracać przestanie.

Dnia 2. stycznia 1860 działania kasy oszczędności zwyczajnym trybem znowu się rozpoczną.

Z dyrekcyi galicyjskiej kasy oszczędności.

We Lwowie, dnia 6. grudnia 1859.

(Nowiny dworu.)

Wiédeń, 7. grudnia. Jego c. k. apostolska Mość raczył udzielać w ciągu wczorajszego przedpołudnia prywatnych audyencyi. — Ich Moście Cesarz i Cesarzowa raczyli dnia 6go b. m. przenieść pobyt swój z Schönbrunu do c. k. burgu w Stolicy.

Anglia.

(List księcia Joinville.)

Londyn, 4. grudnia. Książę Joinville przesłał do wszystkich dzienników następujące pismo:

„Claremont 2. grudnia. Dzisiejszy numer pańskiego dziennika zawiera wyciąg mowy p. Roebuka, którą miał przed kilką dniami; ta mowa za nadto obchodzi moją osobę, ażebym nie był zmuszony do odpowiedzi. Twierdzenie p. Roebuka jest bezzasadne. Nie zdejmowałem żadnego planu angielskich wybrzeży, nie układałem żadnego planu napadu na ten kraj, i czego nawet niepotrzebuję mówić, nie przesyłałem nic podobnego do francuskiego ministeryum. Także dodaje, iż lubo zawsze uważam się „synem Francyi" (un enfant de la France), jestem ostatni z tych, którzyby pragnęli, by „zasady", według których rządzona jest Francya dzisiejsza, "przeniosły się za Kanał." Spodziewam się po pańskiej słuszności, że niniejszy list umieścisz Pan w następnym numerze swojego dziennika, oraz proszę Pana przyjąć moje pozdrowienie. d'Orleans książę Joinville."

Francya.

(Nowiny dworn. — Pismo cesarskie.)

Paryż. 4. grudnia. Cesarz i Cesarzowa przyjechali dziś o 1. godzinie osobnym pociagiem żelaznej kolei do Paryża. W dworcu żelaznej kolei przyjmował ich minister spraw wewnętrznych. Zimowa pora roku zatem inaugurowaną została uroczyście i urzędownie powrotem cesarskiego dworu, a nietylko politycy ale także i kupcy wielcy i mali, obiecują sobie wiele po zapowiedzianym kongresie.

— Wielka księżna Marya Leuchtenberska w podróży do Nisy przybyła wczoraj do Toulonu.

— Masimo d'Azeglio wydaje temi dniami broszurę o polityce i chrześciańskiem prawie w obec włoskiej kwestyi.

Doniesienia z ostatniej poczty.

Paryż, 6. grudnia. *Pays* donosi, że Bouncompagni nie jest jeszcze uznany w Toskanii.

Londyn, 7. grudnia. Karę chłosty zniesiono teraz także w marynarce z wyjątkiem kilka wypadków. — *Daily News* zbija wiadomość podaną w dzienniku *Nord*, jakoby rząd angielski podniósł dopiero teraz swoją pretensyę długu do Hiszpanii z powodu wojny z Marokiem; ta pretensya datuje się z dawniejszych czasów i Hiszpania uznała ten dług.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 9. grudnia.

Hotel rosyjski: PP. Hr. Dunin Borkowski Miecz., z Mielnicy. — Wiśniewski Hen., z Dobrzan. — Korytko Sew., z Suchodoła. — Rozwadowski Wł., z Nowosiółki. — Ghika Teod. i Krystesko Jerzy, z Mołdawy.

Hotel europejski: Giżowski Józef, z Hermanowiec. — Netrebski Fabian, z Bełza. — Rojewski Konst., z Lubianki. — Noel Adam, z Suchrowa. — Beldiman Dym., z Mołdawy.

Hotel angielski: Galiński Mich., sekretarz koleg., z Rosyi. — Br. Poten Karol, z Łahodowa. — Tretter Hil., z Łoniego. — Bodziński Str., z Rosyi. — Kocza Alex., urzędnik mołdawski, z Jas.

Do domu prywatnego nr. 616²/₄: Brükner Piotr, burmistrz, z Brzeżan.

Do domu prywatnego nr. 41 m.: Skałkowski Józef, adwokat krajowy, ze Złoczowa.

Do domu prywatnego nr. 672²/₄: Kielanowski Jan, z Kozłowa.

Do domu prywatnego nr. 371 m.: Ochocki Józef, z Rzeszowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 9. grudnia.

PP. Drohojewski Józef, do Balicy. — Świerzawski Alex., do Szczepiatyna. — Kruzer Karol, do Rosyi. — Truskolawski Leon., do Streptowa. — Br. Heydl Miec., do Latacza. — Ochocki Kal., do Białobożnicy. — Bal Fran., do Tuligłów. — Kobierzycki Leon, do Telatycz. — Hr. Koziebrodzki Just., c. k. major, do Wiednia. — Hr. Rumerskirch Karol, c. k. porucznik, do Tarnowa. — Friedberg Adolf, doktor medycyny, do Sokala. — Wierzchowski Eit., do Pleśnian. — Krystesko Jerzy, do Przeworska.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 7. i 8. grudnia.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	331 32	— 5.2°	82.9	południowy sł.	pogoda
2. god. po poł.	331.28	— 1.7°	71.9	„ „	„
10. god. wiecz.	331.73	— 5 0°	86 4	„ „	„
7. god. zrana	331.71	— 3.8°	87.8	połud.-wsch. sł.	pochmurno
2. god. po poł.	331.82	— 3.4°	85.6	północny „	„
10. god. wiecz.	332.26	— 4.2°	90.4	półn.-zach. „	„

T E A T R.

Dziś na scenie niemieckiej na dochód artysty dramatycznego pana Wilhelma Grau: **„Der gute Humor in floribus,"** kwodlibet złożony z kilku komedyi, spiewów, tańcu i obrazu plastycznego, przedstawiającego śmierć księcia Józefa Poniatowskiego.

T e r m i n a

sprzedaży, kupna, dzierzawy, licytacyi i t. d.

Dnia 13. grudnia: Sprzedaż realności nr. 336 i 905 w Czerniowcach.

Dnia 14go grudnia: Wydzierzawienie temporaliów plebanii Janowskiej w Trembowli.

Dnia 15 grudnia: Sprzedaż realności nr. 875¹/₄ we Lwowie. — Wydzierzawienie folwarku w Jaworowie.

Dnia 16 grudnia: Sprzedaż realności nr. 370⁴/₄ we Lwowie.

Dnia 19. grudnia: Sprzedaż III. schedy dóbr Toustobaby, Kozowa i Zawadówka w Złoczowie.

Dnia 20go grudnia: Sprzedaż realności nr. 464 i 624 w Czerniowcach. — Sprzedaż jednej obligacyi Jakóba Łomnickiego w Drohobyczu.

Dnia 22. grudnia: Sprzedaż realności nr. 230 m., 671 i 673¹/₄ we Lwowie. Sprzedaż potażu za pomocą ofert w Radowcach. — Sprzedaż sumy ciążącej na dobrach Fitkow lub Chutkow we Lwowie. — Sprzedaż dóbr Ustrzyki górne i Wołosate w Przemyślu.

Dnia 23. grudnia: Sprzedaż realności nr. 711¹/₄ i 465¹/₄ we Lwowie.

Kurs lwowski.

Dnia 9 grudnia		gotówka zł.	gotówka c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	wal. austr.	5	76	5	82
Dukat cesarski	„ „	5	80	5	86
Półimperyal zł. rosyjski	„ „	9	98	10	16
Rubel srebrny rosyjski	„ „	1	90	1	94
Talar pruski	„ „	1	86	1	88
Polski kurant i pięciozłotówka	„ „	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne za 100 złr.	bez kuponów	82	23	83	—
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	72	50	73	25
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	78	68	79	38

Telegrafowany wiédeński kurs papierów i weksli.

Dnia 9. grudnia.

1. Dług publiczny. *A. Państwa.* W walucie austryackiej po 5% za 100 zł. —.—. Z pożyczki narodo. po 5% za 100 złr. 79.55 Z roku 1851 serya B. po 5% za 100 zł. —.—. Z konwersyi kuponów po 5% za 100 zł. —. z roku 1854 za 100 zł. —.—. — Losowane obligacye dawnego długu państwa: po 5% za 100 zł. —.—; po 4¹/₂% za 100 zł. —.—; po 4% za 100 zł. Metaliki po 5% za 100 zł. 73.65; po 4¹/₂% za 100 zł. —.—; po 4% za 100 zł. —.—. po 3% za 100 zł. —.—; po 2¹/₂% za 100 zł. —.—; po 1% za 100 zł. —.—. Przeznaczone do losow.: z r. 1834 za 100 zł. —.—; z r. 1839 za 100 zł. —.—. —.—. Przeznaczone do losowania obligacye dawnego długu państwa w kraju uprocentowane: po 3% za 100 zł. —.—; po 2¹/₂% za 100 zł. —.—; po 2¹/₄% za 100 zł. —.—; po 2% za 100 zł. —.—; po 1³/₄% za 100 zł. —.—. Przeznaczone do losowania obligacye dawnego długu państwa za granicą uprocentowane: po 5% za 100 zł. —.—; po 4¹/₂ za 100 zł. —.—; po 4% za 100 zł. —.—. *B. Krajów koronnych.* Obligacye indemnizacyjne: Niższej Austryi po 5% za 100 zł. —.—; Węgier —.—; Banatu Temeskiego, Kroacyi i Slawonii —.—; Galicyi —.—; Bukowiny —.—; Siedmiegrodu —.—; innych krajów koronnych —.—; z klauzulą losowania w roku 1869 —.—. Lombardo-weneckiej pożyczki z roku 1850 po 5% za 100 zł. —.

2. Akcye. Banku narodowego sztuka 911 —; instytutu kredytowego dla handlu i przemysłu 211.—; niższo-austr. towarzystwa eskomtowego —.—; półn. kolei Cesarza Ferdynanda za 1000 zł. —; towarzystwa kolei żelaznej państwa —.—; zachod. kolei Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. za 100 zł. (50%) wpłaty —.—; połud.-półn.-niemieckiej kolei komunik. —.—; kolei Cisy po 200 złr. m. k. —.—; lomb.-weneck. kol. żelaz. —.—; wsch. kolei Cesarza Franciszka Józefa —.—; austr. towarzystwa żeglugi parowej na Dunaju po 500 złr. —.—; Lloyda w Tryeście po 500 złr —.—.

3. Listy zastawne. Banku narod. w mon. konw.: na 12 miesięcy po 5% za 100 zł. —.—; na 6 lat po 5% za 100 zł. —.—; na 10 lat po 5% za 100 zł. —.—; przeznaczone do losowania po 5% za 100 zł. —.—; w walucie austryackiej: na 12 miesięcy po 5% za 100 zł. —.—; przeznaczone do losowania po 5% za 100 zł. —.—; galic. instyt. kred. po 4% za 100 zł. —.—

4. Losy. Instytutu kredyt. dla handlu i przemysłu sztuka —.—; towarzystwa żeglugi parowej na Dunaju —.—; pożyczka miasta Tryestu za 100 zł. —.

Kurs wexlowy. Na 3. miesiące: Amsterdam za 100 holenderskich florenów —.—. Augsburg za 100 zł. południ. niemieck. waluty 103.50. Berlin za 100 talarów —.—. Wrocław za 100 talar. —.—. Frankfurt n. M. za 100 zł. południ. niemieck. waluty —.—. Genua za 100 lirów piemonckich —.—. Hamburg za 100 marko banko —.—. Lipsk za 100 talarów —.—. Liwurna za 100 lirów toskańskich —.—. Londyn za 10 funtów szterl. 123.75. Lugdun za 100 franków —.—. Medyolan za 100 zł. waluty austryack. —.—. Marsylia za 100 frank. —.—. Paryż za 100 fr. —.—. Praga za 100 zł. wal. austr. —.—. Tryest za 100 zł. wal. austr. —.—. Wenecya za 100 zł. wal austr. —.—.

Kurs złota. Dukaty ces. mennicze 5.83, dukaty ces. pełnej wagi —.—, korony —.—, półkorony —.—.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

dnia 7. grudnia.

Dług publiczny.

A. Państwa.	pien.	towar.
W austr. wal. po 5% za 100 zł.	69.—	69.25
Z pożyczki narodow. po 5% za 100 zł.	78.80	78.90
Z roku 1851, ser. B. po 5% za 100 „	—.—	—.—
Metaliki po 5% za 100 zł.	73.30	73.40
dtto. „ 4½% za 100 zł.	65.—	65.25
Przeznacz. do wylos. z r. 1834 za 100 zł.	340.—	345.—
„ 1839 „ 100 „	119.25	119.50
„ 1854 „ 100 „	113.25	113.50
Renty Como po 42 lir. austr.	17.25	17.50

B. Krajów koronnych			
Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.	Niższej Austryi	92.50	93.—
	Węgier	73.25	73.75
	Banatu Temeskiego, Kroacyi i Slawonii	71.60	72.—
	Galicyi	72.—	72.50
	Bukowiny	70.75	71.—
	Siedmiogrodu	70.30	71.25
	innych krajów koronnych	86.—	93.—
	Z klauzulą losowania w r. 1867	—.—	—.—

Akcye.

	pien.	towar.
Banku narodowego sztuka	909.—	911.—
Instytutu kredytowego dla handlu i przemysłu po 200 zł. wal. austr	208.20	208.40
Niższo-austr. towarzystwa eskomt. po 500 zł. mon. konw.	596	598.—
Północnej kolei Cesarza Ferdynanda po 1000 zł. mon. kon.	1946	1950
Towarzystwa kolei żelaznej państwa po 200 zł. mon. konw. czyli 500 fr.	276.50	277.—
Kolei Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. mon. kon. za 100 zł. (5%) wpłaty	174.75	175.—
Połud.-półn.-niemieckiej kolei komanikacyjnej po 200 zł. m. k.	141.50	142.—
Kolei Cisy po 200 zł m. k. po 100 zł. (50%) wpłaty	105.—	105.—
Połudn.-Lomb.-weneckiej i centralno-wołoskiej kolei po 200 zł. w. a. z 80 zł. (40%) wpłaty, nowe	150.—	151.—
Kolei Grac-Koflach i towarzystwa górniczego po 200 zł. w. a.	112.—	116.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	435.—	437.—
Lloyda austr. w Tryeście po 500 „ „	223.—	225.—
Wiedeńskiego towarzystwa akcyonaryuszów młyna parowego po 500 zł. w. a.	355.—	360.—

Listy zastawne.

		pien.	towar.
Banku narodowego w mon. kon.	6letnie po 5% za 100 zł.	101.—	102.—
	10 „ „ 5% „ 100 „	97.50	98.—
	przeznaczone do losowania po 100 zł.	92.75	93.25
Banku narodowego w wal. austr.	na 12 miesięcy 5% za 100 zł.	100.—	—.—
	przeznaczone do losowan. po 5% za 100 zł.	88.75	89.—

Losy.

	pien.	towar.
Instyt. kredyt. dla handlu i przemysłu po 100 zł. waluty austr. za sztukę	104.25	104.50
Towarz. żeglugi parowej na Dunaju po 100 zł. mon. kon.	103.75	104.—
Esterhazego 40 zł. m. k.	84.—	84.50
Salma 40 „ „	39.50	40.—
Palfiego 40 „ „	37.75	38.25
Clarego 40 „ „	37.50	38.—
St. Genois 40 „ „	38.—	38.50
Windischgrätza 20 „ „	23.—	23.50
Waldsteina 20 „ „	27.50	28.—
Keglevicha 10 „ „	15.75	15.75

Na 3 miesiące.

	pien.	listy
Augsburg za 100 zł. połud.-niemieckiej waluty 5%	106.75	107.—
Frankfurt n. M., za 100 zł. południ.-niemieckiej waluty	106.75	107.—
Hamburg za 100 marko banko 2¾%	94.—	94.25
Londyn za 100 funtów szterl. 3%	124.25	124.50
Paryż, za 100 franków 3%	49.40	49.50

Kurs złota.

	pien.		towar.	
Dukaty ces. mennicze	5 zł.	83 cen.	5 zł.	85 cen
Korona	17 „	—	„ 17 „	3 „
Napoleondor	9 „	96	„ 9 „	96 „
Rosyjski imperyał	10 „	18	„ 10 „	20 „

KRONIKA.

Ceny mięsa wołowego

dla ludności izraelickiej na czas od 8. do 14. grudnia 1859.

Tutejsi rzeźnicy izraeliccy podali na bieżący tydzień następujące ceny rozmaitych gatunków mięsa:

1 funt wiedeński za krajcary w walucie austryackiej.

			Polędwica	Rozbratel	Pieczeń	Ozór	Ogon	Krzyżówka	Pieczeń biała	Krajówka	Usztyk	Kark	Szponder	Pół-żebro	Grube żebro	Łopatka	Pierś (Grust.)	Części przydatne od łytki i głowy
Luft Israel Mayer	Cela nr. 1	w jatkach żydowskich na krakowskiem nr. 1¾	30	25	24	28	23	24	23	24	26	23	24	24	24	24	24	24
Kochelles Jakób	„ 2		22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22
Wischek Benio	„ 3		30	25	25	28	24	25	25	25	24	24	24	24	24	24	24	24
Mark Berl	„ 4		30	25	25	29	24	25	25	25	25	24	24	24	24	24	24	24
Kugel Leiser	„ 5		30	25	25	28	24	25	25	25	24	24	24	24	24	24	25	24
Frisch Mark Berl	„ 6		22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22
Eichler Mayer	„ 7		30	25	25	28	24	25	25	25	24	24	24	24	24	24	25	24
Kimmel Abraham	„ 8		26	25	25	26	24	25	25	25	24	24	24	24	24	24	25	24
Horn Czeitel *)	„ 9		.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Luft Wolf	„ 10		22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22
Schrenzel Leib	„ 11		30	25	25	28	24	25	25	25	24	24	24	24	24	24	25	24
Kimmel Ester Beile	„ 12		24	24	24	24	24	24	24	23	23	23	23	23	23	23	23	23
Schrenzel Feivel	buda nr. 1	obok domu nr. 6¾	22	23	23	22	22	22	23	22	22	22	22	22	22	22	25	22
Tafel Mayer	„ 2		30	25	25	28	24	24	24	24	25	24	24	24	24	24	25	24
Pipe Abraham Sussmann	„ 3		28	23	23	26	22	24	24	23	24	23	23	23	22	23	24	22
Schall Mayer	„ 4	obok domu nr. 598¾	24	24	24	24	24	24	24	24	24	23	23	23	23	23	23	23
Bass Berl	„ 5		28	25	25	26	20	25	20	24	25	24	24	24	24	24	25	24
Hütt Hersz	„ 6	w rzeźni żydowskiej	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22
Kugel Chaim Berl	„ 7	naprzeciw rzeźni żydowskiej	24	24	23	24	20	23	24	22	22	22	22	22	22	22	22	22
Horn Aron	„ 8	obok nr. 43¾	24	24	24	24	24	24	24	24	24	22	22	22	22	22	22	22
Uifel Falles	„ 9	za domem nr. 440²/₄	20	20	18	18	18	18	18	18	18	18	18	18	18	18	18	18
Hachlewska Apolonia	„ 10	w domu nr. 563²/₄	29	25	24	25	23	23	23	23	23	22	22	22	22	22	22	22
Eichler Mayer	„ 11	obok nr. 7¾	29	24	24	27	20	23	24	24	24	23	23	23	23	23	24	23
Pordes Berl	„ 12	na dziedzińcu nr. 62²/₄	23	22	22	22	22	21	22	20	21	22	22	22	23	23	22	21
Hübel Efroim	„ 13		26	25	25	23	24	24	24	25	23	23	24	24	24	24	24	23
Telteles Jakób	„ 14	obok domu nr. 26¾	21	21	21	21	21	21	21	21	21	21	21	21	21	21	21	21
Luft Izrael Mayer	„ 15	naprzeciw rzeźni żydowskiej	24	24	23	24	21	23	23	21	21	21	21	21	21	21	23	21
Diamant Samule	„ 16	na podwórzu nr. 62¾	23	23	23	24	22	23	23	23	24	23	24	23	24	23	24	23
Luft Wolf	„ 17	naprzeciw rzeźni żydowskiej	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20
Hartel Israel Hersz	„ 18	obok kościoła św. Anny	20	18	18	18	18	18	18	18	18	18	18	18	18	18	18	18

*) Nie zameldował się tą razą i zamknął jatkę.

Z urzędu targowego stołecznego miasta
Lwów, 7. grudnia 1859.

Dodatek tygodniowy Nr. 49

przy dzisiejszej Gazecie zawiera:

1) Pismiennictwo w Galicyi. Do pismiennictwa w Galicyi z ostatniego dziesiątka lat, zapisy bibliograficzne. Rok 1849—1859. Litera D. E. i F. (Ciąg dalszy).

2) Obrót handlu krajowego w listopadzie 1858. Przywóz i wywóz towarów do kraju i za granicę.

3) Tłumacka fabryka cukru. Wykaz spotrzebowanej ilości buraków w kwietniu, maju i czerwcu 1859—1858.

4) Sozań. — Dokument z R. 1554. Król Zygmunt August potwierdza pismo, którem Królowa Bona postanowiła, iż Jamieńscy, Sozańscy i inni właściciele Sozani równe mają prawo do zwróconego kąta pola.

Główny Redaktor *M. Szrzeniawa Sartyni.*

Z c. k. galic. drukarni rządowej.